

NUMMER 9

NYHEDER ▾ ANMELDELSER INTERVIEW ▾ FEATURE ▾ PODCAST ▾ SERIER ▾ BLOG ▾ KONTAKT ▾

Fantasier fra i forgårs

11. marts 2022 af Christian Aarestrup

Q 11

FANTASIER FRA FORSTÆDERNE

999999

Tegner og forfatter: Caza
Oversættere: Vigan og Mogens Dalgård
Forlag: Faraos Cigarer
Form: 176 sider i farver
Vejl. pris: 298,-
Udgivelsesår: 2021
Udgivelsesland: Danmark

Fantasier fra forstæderne er en samling tegneserienoveller fra en tid, hvor rigtige mænd havde økologisk fuldkæg og hørte vinylplader til langt ud på natten og gik op i naturen og miljøet og bæredygtighed. Og nej, det er ikke nutiden.

Franskmanden Philippe Cazaumayou, eller blot Caza, var sidst i 20'erne da ungdomsoprøret rullede igennem de vestlige samfund. Han havde arbejdet i reklamebranchen, men skiftede i 1970 til tegneseriens friere udfoldelsesrum og huserede bl.a. i magasinerne Pilote og senere Metal Hurlant, om noget arnestedet for kunstformens nybølge.

I starten af 70'erne er Cazas serier temmeligt stive og famlende. Han tegner såmænd nydeligt, men der er ikke rigtig noget flow imellem illustrationerne og i stedet en hulens masse fortællende tekst. Ophavsmandens alter ego indtager som regel selv hovedrollen i de korte historier og har sine problemer med fx blomstervækst i håret eller billetkontrollører, der til forveksling minder om vagter i en koncentrationslejr.

Men som årtiet skrider frem, svinder den fortællende tekst svinder ind og talebopperne og lydordene og de ordløse ruder vinder frem. Og en lille, korpulent skikkelse dukker op og begynder at fylde mere og mere som modvægt til forfatteren. Marcel Miquelin hedder denne figur, og han repræsenterer alt småborgerligt og uæstetisk og forkert i Cazas univers. Marcel er gift og lever et traditionelt liv med sovs og kartofler og morgenkåbe og tv foran sofaen. Og når nogen spiller høj musik om aftenen, banker han med sin kost i loftet.

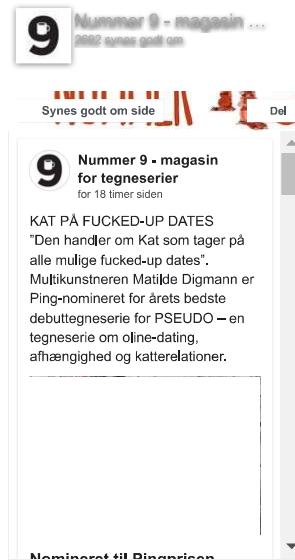
SØG

Søg

NYESTE KOMMENTARER

- Carsten Søndergaard til [Det udkommer i maj](#)
- Carsten Søndergaard til [Kan man forske i tegneserier?](#)
- Carsten Søndergaard til [Kan man forske i tegneserier?](#)
- Kristian Bang Larsen til [Det udkommer i maj](#)
- Kristian Bang Larsen til [Det udkommer i maj](#)

FIND OS PÅ FACEBOOK

SENESTE INDLÆG

Adaptationens arbejde

10. maj 2022 0

Røde faner i kantine

8. maj 2022 1

Kan man forske i tegneserier?

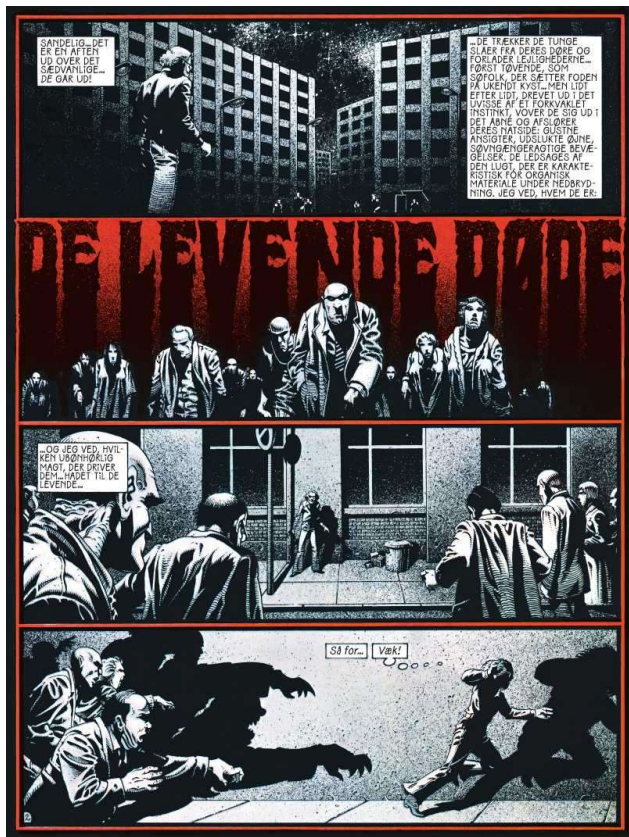
6. maj 2022 18

Stakkels Jayne Mansfield

5. maj 2022 0

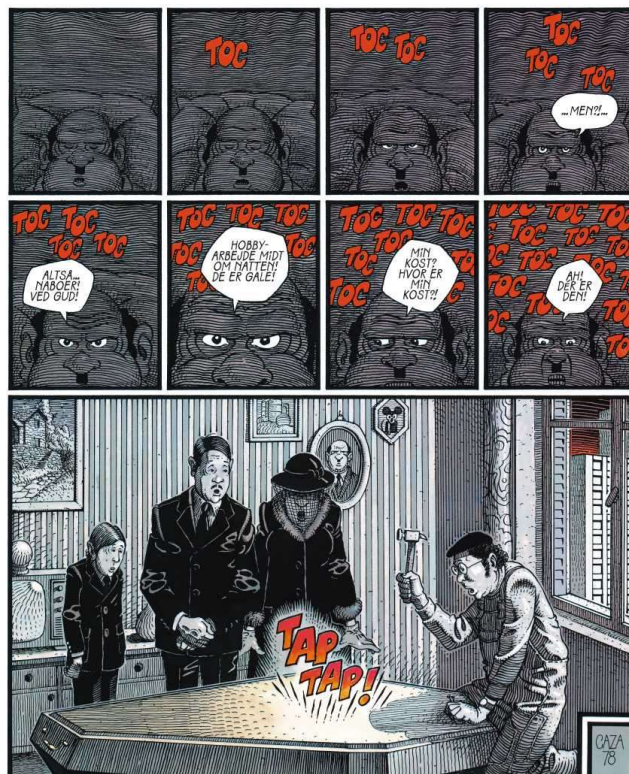
Neal Adams 1941-2022

4. maj 2022 3

Der er mange andre hadeobjekter i Cazas univers. Byen med dens biler og højhuse er grå og triste. Autoriteter som politiet, læger og arbejdsgivere er sort/hvide og gemt væk bag solbriller. Alle med overskæg er usympatiske. Kernefamilierne i forstæderne er grimme og prutter og smasker og bøvs, ja, man kan næsten lugte dem. Men mest af alt hader Caza småborgeren Marcel, som han med stor vellyst udsætter for alskens fortræd og ulykker og mareridt.

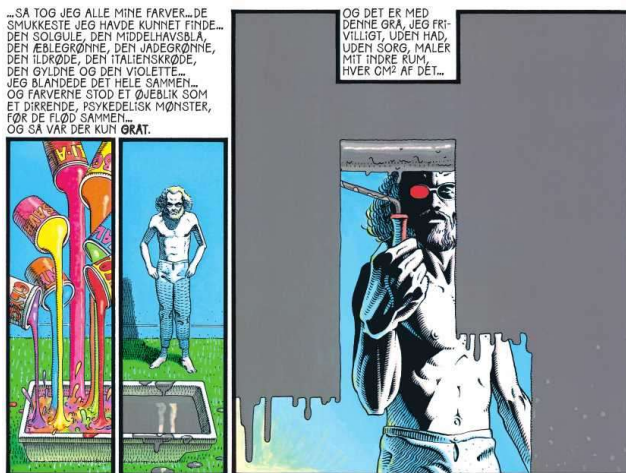
Et eksempel er Voodoo i opgang C, hvor forfatter-alter egoet har lavet en voodoo-tegning af Marcel og krattet ham i ansigtet med penne og nåle. Han finder ud af, at det virker, da underboens kone beder om hjælp, fordi hendes mands ansigt er gået helt fra hinanden. Vores hovedperson ringer efter en ambulance og skynder sig derefter op for at brænde voodoo-tegningen. Det medfører, at stakkels Marcel bryder i flammer, mens lægen er ved at tilse ham. Slut. Den kan jeg huske, fra jeg var dreng, fordi det er så udtrykfuldt og veloplagt skildret i en næsten uudholdelig detaljeringsgrad.

Cazas had til borgerskabet og det almindelige, grå og kedsommelige samfund omkring ham er ganske ureflekteret, og hans modbilleder i form af sund natur, glade hippier omkring den åbne ild med deres hjemmelavede vin og fyldigt-formede kvinder uden

meget tøj er uendeligt banale. Men den uhæmmede onskabsfuldhed og sadisme, som han kaster sig over Marcel med, er på sin vis lige så selvudleverende som fx Crumbs fetichisme. Måske endda endnu mere, fordi Caza tilsyneladende føler sig så berettiget til at lange ud efter småborgerskabet, at han netop ikke gemmer noget væk. Men først og fremmest er han lige som Crumb morsom og hittepåsom. Så kan man tilgive megen ideosynkransi og grænseoverskriden.

Fantasier fra forstæderne er et hæmningsløst værk. Og det er altid bedre end det modsatte, for der er ikke noget mere ødelæggende for kunstnerisk udfoldelse end skaberens tanker om, hvad læseren eller publikum eller andre mon måtte tænke om ham/hende. Det er også et ret aktuelt værk, fordi vi netop nu lever i den tredje hippiealder. Dele af Cazas ideologiske grundlag fremstår antikvarisk, men andre dele står lige så stærkt som dengang og stort set uændret. Og det er også godt at blive mindet om.

Visuelt er værket tæt på at være indbegrebet af sin tid. Fantasierne er så overdådigt udstyret med regnbuefarver og trompetbukser og unødvendige skraveringer, at det ikke burde kunne holde. Men det holder, fordi Caza er så dygtig og energisk og vil det så meget. Det er en fuldfed flower-power-flødeskumskage fyldt med flødeskum. Og undertegnede får faktisk kvalme af den her udgivelse, men det er dens fascinationskraft, der trækker én med sig over grænsen. Og det, det er rigtig godt.

9

VI ELSKER TEGNESERIER

– og vi snakker om dem på Facebook. Kom og vær med!

🖱 Caza, Fantasier fra forstæderne, Faraos Cigarer

DEL PÅ [f](#) [t](#) [@](#) [G+](#) [in](#) [t](#) [✉](#)